జానెట్ చార్టర్స్

బొమ్మలు :

మైఖేల్ ఫోర్మాన్

సేనాధిపతి

అవార్డు గెలుచుకున్న చిత్రకారుడు మైఖేల్ ఫోర్‌మన్ యొక్క తొలి చిత్ర పుస్తకం ఇది, ఇది 1961లో తొలిసారిగా ప్రచురించబడింది. కొత్త తరం కోసం దీనిని దాని పూర్వ వైభవంతో ఇక్కడ పునఃముద్రించబడింది. ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న అత్యంత ప్రతిభావంతులైన మరియు బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి కళాకారులలో ఒకరు.
—పబ్లిషర్స్ వీక్లీ

మైఖేల్ ఫోర్‌మన్ చిత్ర పుస్తకాలు ఒక యుగానికి ప్రతిబింబం.
— విల్సన్ లైబ్రరీ జర్నల్

రచయితలు పదాలు మరియు చిత్రాల మధ్య దాదాపు అసాధ్యమైన సమతుల్యతను సాధించారు, అది ఈ పుస్తకాన్ని ఒక గుడ్డులాగా చక్కగా, సంపూర్ణంగా చేస్తుంది.
—ది టైమ్స్ లిటరరీ సప్లిమెంట్ (యూకే)

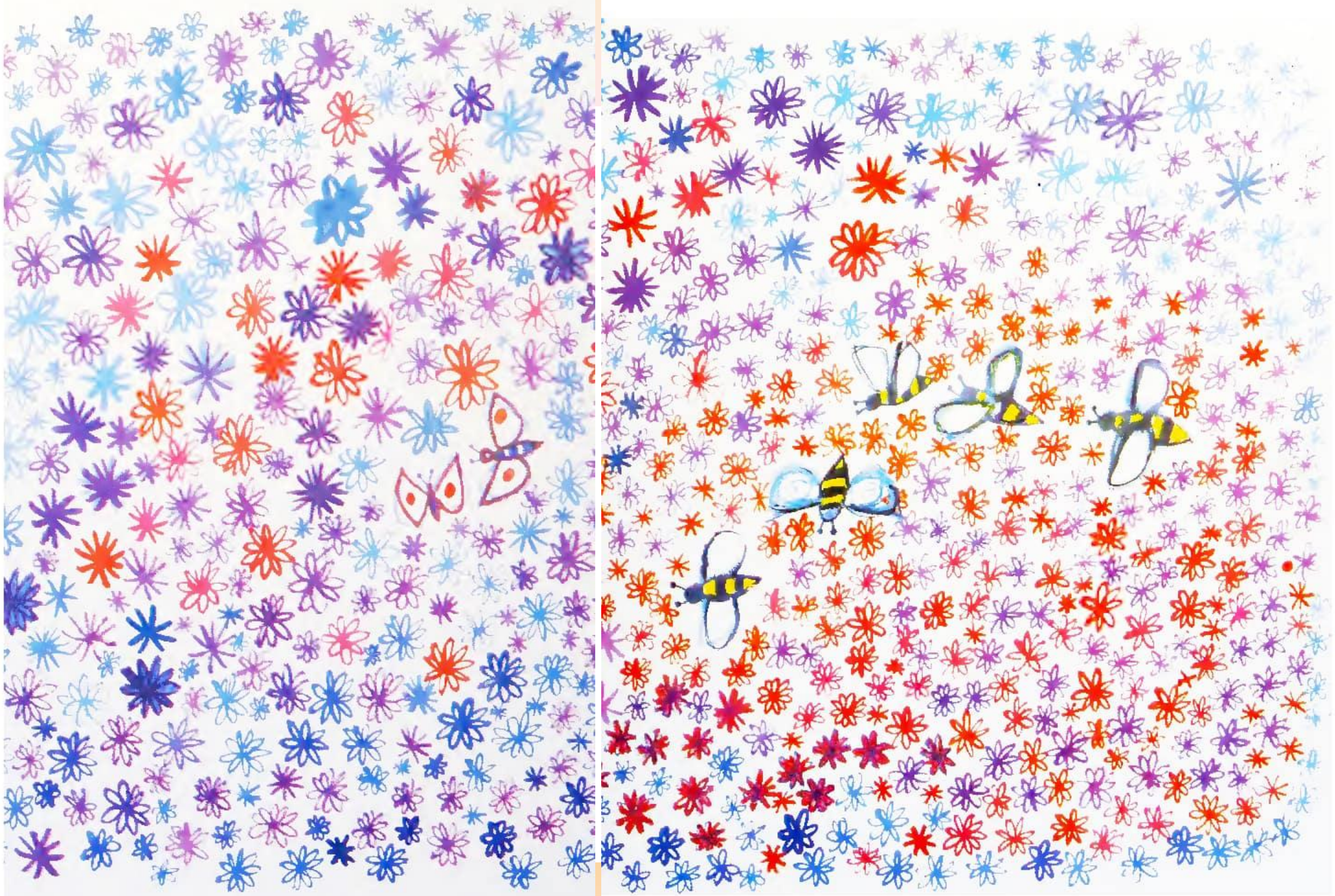

జానెట్ చార్టర్స్
బొమ్మలు :మైఖేల్ ఫోర్‌మాన్

సేనాధిపతి

ఒకప్పుడు ఒక సేనాధిపతి ఉండేవాడు.

అతని పేరు జనరల్ జోధ్‌పూర్. అతను ప్రపంచంలోనే అత్యంత ప్రసిద్ధ జనరల్ కావాలని, ఇతర దేశాల జనరల్స్ అందరూ తన సైన్యాన్ని మెచ్చుకోవాలని కోరుకున్నాడు. అందుకే అతను తన సైనికులను వారి ఆయుధాలను శుభ్రపరచడం, వారి యూనిఫామ్‌లను ఇస్త్రీ చేయడం, వారి పతకాలను మరియు బూట్లను పాలిష్ చేయడం వంటి పనులతో నిమగ్నమై ఉండేవాడు.

ప్రతి ఉదయం తెల్లవారుజామున, సూర్యోదయం కాగానే, సైనికులు చక్కగా దుస్తులు ధరించి, కవాతు సాధన చేయడానికి సిద్ధంగా పరేడ్ మైదానంలో ఉండవలసి ఉండేది.

వారు కవాతు ముగించిన తరువాత, సైనికులు అనేక బృందాలుగా విడిపోయారు. వంటవాళ్ళు భోజనం సిద్ధం చేయడానికి వంటగదులకు వెళ్లారు. అశ్విక దళం గుర్రాలను శుభ్రం చేయడానికి మరియు వాటికి మేత పెట్టడానికి అశ్వశాలలకు వెళ్లేవారు.

మిగతా సైనికులు షూటింగ్ ప్రాక్టీస్ చేయడానికి రైఫిల్ రేంజ్‌కు వెళ్లగా, సైనికులు తమ పనులను సరిగ్గా చేస్తున్నారో లేదో అధికారులు పర్యవేక్షణ చేస్తారు.

సాయంత్రం, శిబిరం నిశ్శబ్దంగా ఉన్నప్పుడు, జనరల్ జోధ్‌పూర్ ఆలస్యంగా మేల్కొని ఇతర జనరల్స్ గురించి, వారి సైన్యాలు గెలిచిన ప్రసిద్ధ యుద్ధాల గురించి చదవడానికి ఇష్టపడేవారు. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు తను, తన సైన్యం ఎంతగానో ప్రసిద్ధి చెంది, వారి గురించి ఒక పుస్తకం రాయబడుతుందా అని ఆయన ఆశపడేవారు.

ఒక ఆదివారం ఉదయం, జనరల్ జోధ్‌పూర్ తన పెద్ద తెల్ల గుర్రంపై పల్లెటూరిలో ప్రయాణిస్తుండగా, ఒక ప్రకాశవంతమైన ఎర్ర నక్క దారికి అడ్డంగా పరిగెత్తింది. ఆ గుర్రం ఎంతగానో భయపడి వెనక్కి లేచి, జనరల్‌ను నేలమీద పడేసి, అడవిలోకి పరుగెత్తుకుపోయింది.

జనరల్ జోధ్‌పూర్‌కు గాయమే కాలేదు. ఆయన మెత్తటి గడ్డి మీద పడ్డారు. ఆ గడ్డి ఎంత మెత్తగా ఉందంటే, దాని వాసన కూడా తీయగా ఉంది. తనకే ఆశ్చర్యం కలిగేలా, జనరల్‌కు కదలాలనిపించలేదు. ఆయన ఒక గడ్డిపోచను కోసి, దాన్ని పళ్ళ మధ్య పెట్టుకుని, ఆ వెచ్చని ఎండలో పడుకున్నారు.

చాలా సేపటి తరువాత, అతను శిబిరానికి తిరిగి వెళ్ళాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. అయిష్టంగానే అతను లేచి చురుకైన నడకతో బయలుదేరాడు.

అతను ఆ దారిలో చాలాసార్లు ప్రయాణించినప్పటికీ, ఎప్పుడూ చాలా వేగంగా వెళ్లడం వల్ల ఇప్పుడు తను మునుపెన్నడూ చూడని విషయాలను గమనించాడు. అతను ఉడుతలను, కుందేళ్లను చూశాడు; ఎలుకలను, ముళ్లపందులను, వలస పక్షులను, అడవి పావురాలను, ఒక నెమలిని కూడా చూసాడు.

అతను పక్షుల కిలకిలారావాలు విన్నాడు. అంతలోనే ఆ సేనాపతి అందమైన పూల గుత్తిని చూశాడు.

అతను అంత అద్భుతమైన దృశ్యాన్ని మునుపెన్నడూ చూడలేదు. అతను ఊహించిన దానికంటే ఎక్కువ రకాల పువ్వులు, ఏ కళాకారుడూ కలలు కననన్ని రంగులు అక్కడ ఉన్నాయి.

జనరల్ జోధ్‌పూర్ కొన్ని నిమిషాల పాటు కదలకుండా నిలబడి, ఆ తర్వాత నెమ్మదిగా పొలం దాటి వెళ్లి పువ్వుల మధ్యలో కూర్చున్నారు. తేనె తయారు చేయడానికి పుప్పొడి కోసం వెతుకుతూ తేనెటీగలు లోపలికి, బయటికి ఝుమ్మని తిరగడాన్ని ఆయన చూశారు. వాటిలో ఒకటి తప్పకుండా తన ముక్కు మీద వాలుతుందని ఆయన అనుకున్నారు, కానీ ఆ తేనెటీగలు తమ పనిలో నిమగ్నమై ఉండి ఒక ప్రసిద్ధ జనరల్‌ను కూడా గమనించలేదు.

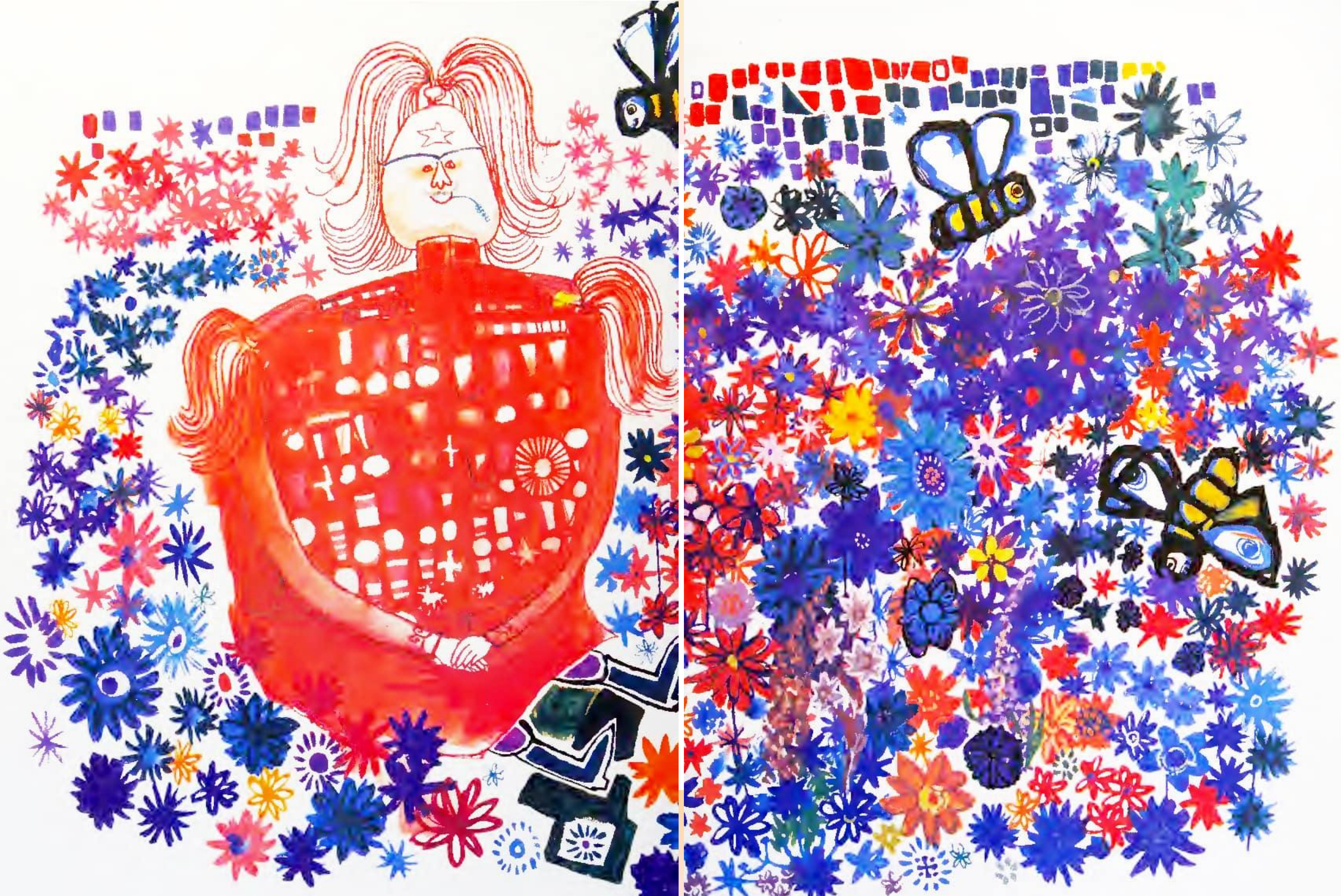

అతను చాలా సేపు పువ్వులను, తేనెటీగలను చూశాడు. ఎంత ప్రశాంతంగా ఉంది అది. అతను ఇంతకు ముందెప్పుడూ ఈ విషయాలను ఎందుకు గమనించలేదు?

చివరికి అతను లేచి చూసినప్పుడు, తాను కొన్ని పువ్వుల మీద కూర్చుని ఉండటం చూసి నిరాశ చెందాడు. అవి వాడిపోయి, కళావిహీనంగా కనిపించాయి. అతనికి ఆ పువ్వులను వదిలి వెళ్ళాలని లేదు, కానీ తన సైనికుల దగ్గరకు తిరిగి వెళ్ళాలి. అతను రెండు పువ్వులను కోయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

జనరల్ జోధ్‌పూర్ చివరకు శిబిరానికి చేరుకునేసరికి చీకటి పడింది. ఆయన ఆ రెండు పువ్వులను తన గది కిటికీ దగ్గర ఉన్న నీటి గ్లాసులో పెట్టి పడుకున్నారు.

ఆ రాత్రి అతను పగటిపూట చూసిన అద్భుతమైన విషయాల గురించి కల కన్నాడు—పక్షులు, జంతువులు, సూర్యుడు మరియు పువ్వులు. అప్పుడు అతని కలలోకి వేలాది మంది సైనికులు కవాతు చేస్తూ వచ్చారు. వారు చేసిన భయంకరమైన శబ్దానికి పక్షులు, జంతువులు భయంతో పారిపోయాయి. ఆ సైనికులు అందమైన పువ్వులను తొక్కి నలిపివేశారు.

సేనాధిపతి తీవ్ర కోపంతో మేల్కొన్నాడు. “ఆగండి, ఆగండి!” అని సైనికులపై అరిచాడు. అప్పుడు అది కేవలం ఒక కల అని అతనికి తెలిసింది. అతను మళ్ళీ నిద్రపోవడానికి ప్రయత్నించాడు, కానీ నిద్రపట్టలేదు.

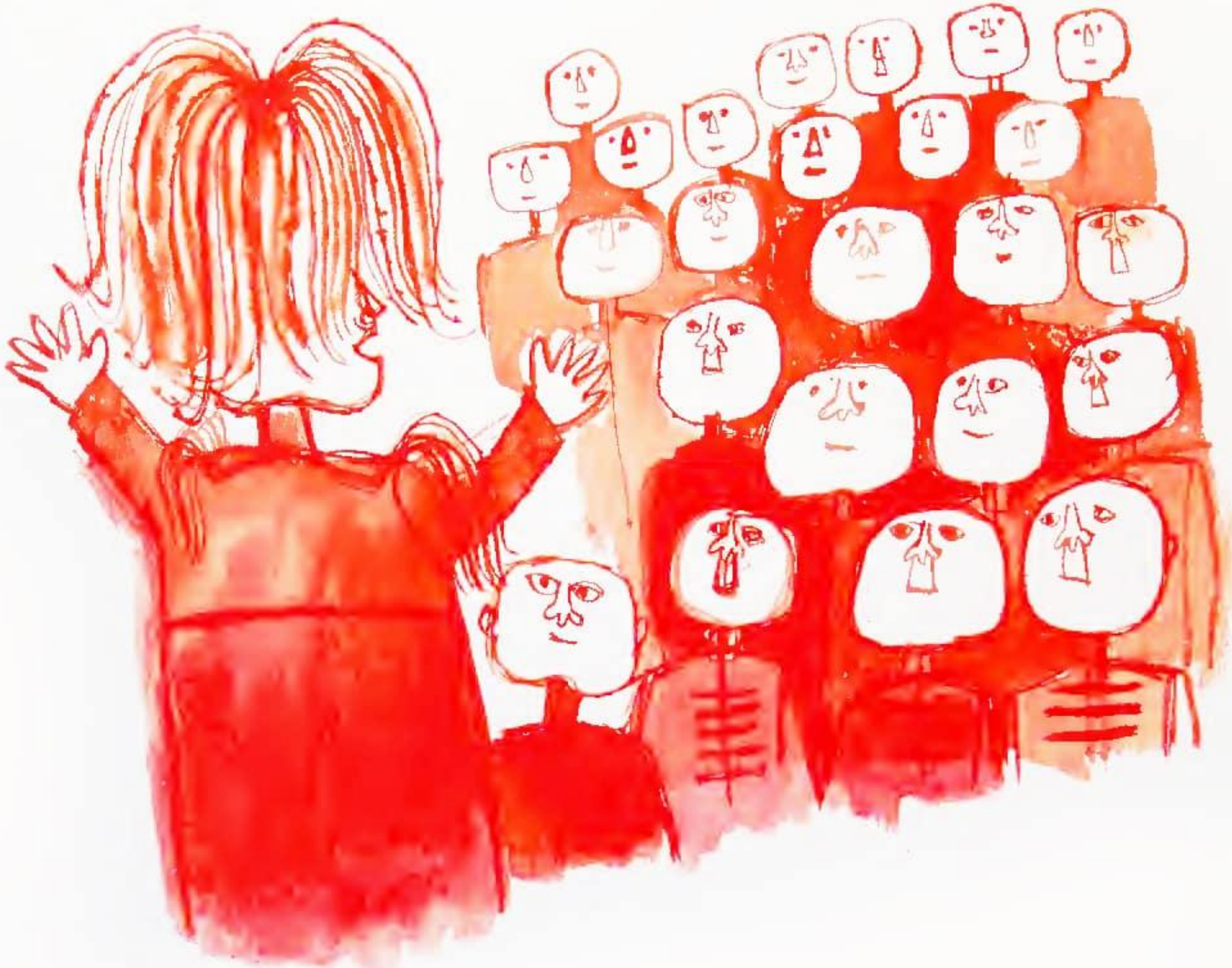

తాను, తన సైనికులు వేలాది అందమైన పువ్వుల మీదుగా నడిచి, చిన్న జంతువులను ఎన్నో సార్లు భయపెట్టి ఉంటారని అతనికి తెలుసు. “నేను ఇకపై దేనికీ హాని చేయను, దేనినీ భయపెట్టను,” అని అతను తనలో తాను అనుకున్నాడు. “నేను జంతువులకు సహాయం చేయడానికి, పువ్వులను, మొక్కలను, ఇంకా పెరిగే మిగతా అన్నింటినీ సంరక్షించడానికి ప్రయత్నిస్తాను.”

ఉదయం అతను సైనికులతో, మీరు సైన్యాన్ని విడిచిపెట్టి మీ ఇళ్లకు, ఉద్యోగాలకు తిరిగి వెళ్లండి అని చెప్పాడు. మీ దేశాన్ని ప్రపంచంలోనే అత్యంత అందమైన దేశంగా తీర్చిదిద్దడంలో మీరు నాకు సహాయం చేయాలని అతను కోరుకున్నాడు. అందరూ చాలా సంతోషించారు. కానీ జనరల్ జోధ్‌పూర్ కంటే ఎక్కువ సంతోషించిన వారు ఎవరూ లేరు.

రైతులు తమ పొలాలను దున్ని, వచ్చే పంట
కోసం విత్తనాలు నాటడం మొదలుపెట్టారు.

జాలర్లు తమ వలలను తీసి సముద్రంలోకి వెళ్లారు.

సైనిక శిబిరాన్ని దుకాణాలు, పాఠశాలలతో కూడిన ఒక అందమైన నగరంగా మార్చమని,
పిల్లలు ఆడుకోవడానికి పార్కులను నిర్మించమని జనరల్ నిర్మాణదారులను ఆదేశించాడు.

జరుగుతున్న పరిణామాలన్నింటితో జనరల్ జోధ్‌పూర్ చాలా ఉత్సాహపడ్డారు. వారి పని ఎలా సాగుతోందో చూడటానికి ఆయన ప్రతిరోజూ తన సైనికులను సందర్శించినప్పుడల్లా, వారు ఆయనను చూసి సంతోషించేవారు.

ప్రతిరోజూ అతను తాను మొదట పువ్వులను చూసిన ప్రదేశానికి కూడా వెళ్ళేవాడు. ఇప్పుడు శీతాకాలం కావడంతో పువ్వులు అక్కడ లేవు, కానీ అవి ఒకప్పుడు ఉన్న పొలాన్ని చూడటం, తన చేతులతో మట్టిని స్పృశించడం అతనికి ఇష్టంగా ఉండేది. వసంతకాలంలో పువ్వులు తిరిగి వస్తాయని అతనికి తెలుసు.

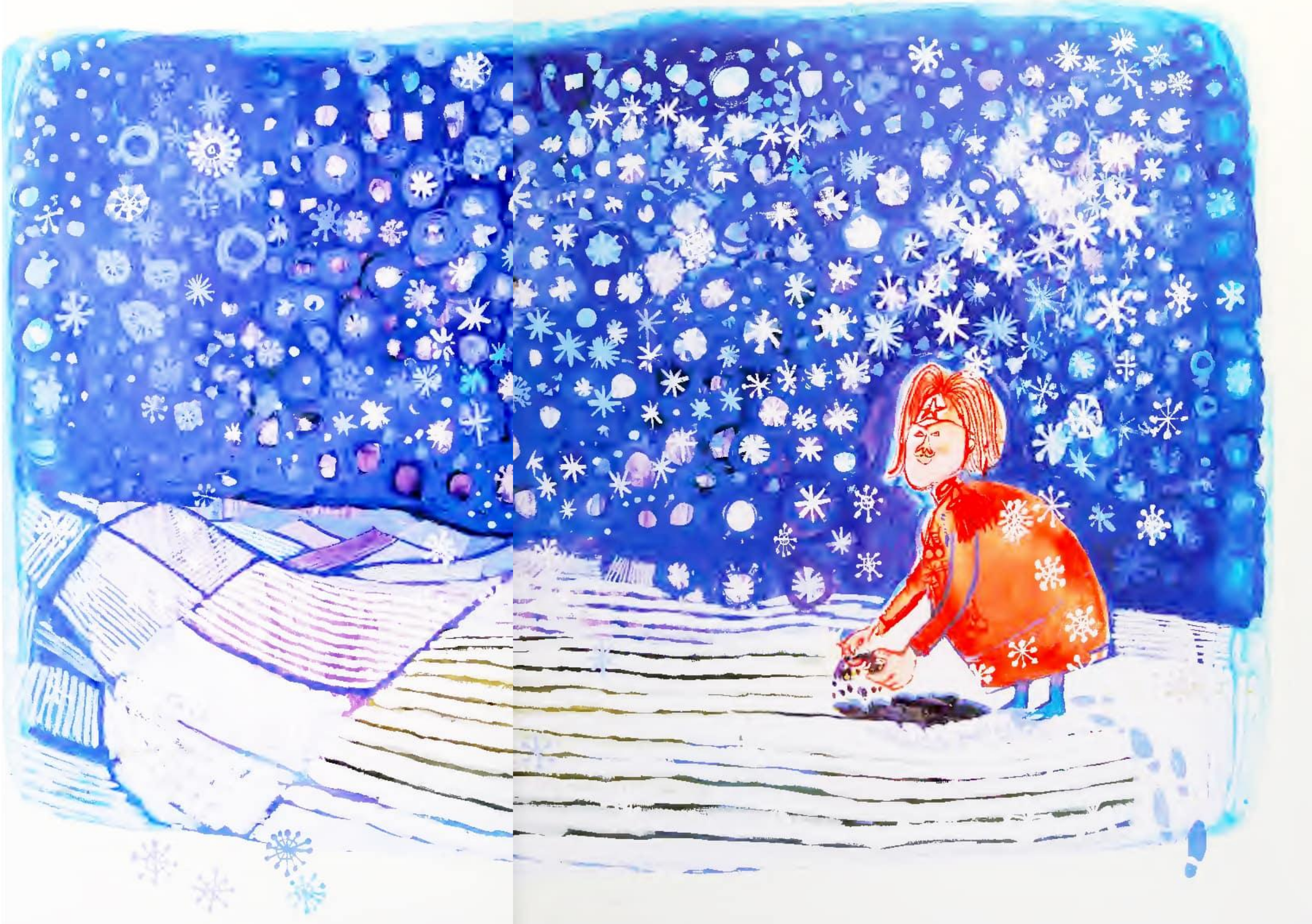

చివరకు శీతాకాలం గడిచిపోయింది. పల్లెప్రాంతానికి పువ్వులు తిరిగి వచ్చాయి. చెట్లపై కొత్త పచ్చని ఆకులు మొలిచాయి; రైతులు నాటిన విత్తనాలు నేల నుండి తమ మొలకలను బయటకు చొచ్చుకురావడం ప్రారంభించాయి.

మొక్కజొన్న పొడవుగా, పచ్చగా పెరిగింది; పండ్ల తోటలలో పండ్లు పండినవి. ప్రతి ఉదయం జాలర్లు తమ పడవలను మెరుస్తున్న సముద్రంలోకి తీసుకువెళుతూ పాటలు పాడేవారు.

ఒక ఉదయం జనరల్ జోధ్‌పూర్‌కు ముఖ్యమైనవిగా కనిపించే రెండు లేఖలు అందాయి. వాటిలో ఒకటి, ప్రపంచంలోని తూర్పు ప్రాంతానికి చెందిన ప్రఖ్యాత జనరల్ నికోలాయ్ మార్కోవిచ్ నుండి వచ్చింది. మరొకటి, ప్రపంచంలోని పశ్చిమ ప్రాంతానికి చెందిన, అంతే ప్రఖ్యాతుడైన జనరల్ కస్టర్డ్ నుండి వచ్చింది. జనరల్ జోధ్‌పూర్ దేశంలో జరుగుతున్నాయని తమకు చెప్పబడిన వింత విషయాలను ఆ ఇద్దరు జనరల్స్ స్వయంగా చూడాలనుకున్నారు.

జనరల్ జోధ్‌పూర్ వెంటనే వారిని తనను సందర్శించి, తన దేశాన్ని పరిశీలించమని ఆహ్వానించారు. జనరల్ నికోలాయ్ మార్కోవిచ్ మరియు జనరల్ కస్టర్డ్ వచ్చినప్పుడు, జనరల్

జోధ్‌పూర్ మరియు ఒక బ్రాస్ బ్యాండ్ వారికి స్వాగతం పలికారు. అప్పుడు జనరల్ జోధ్‌పూర్ గర్వంగా సందర్శకులను తన దేశమంతా తిప్పారు.

అతను వారికి పండ్ల తోటలను, అడవులను, కూరగాయలు మరియు ధాన్యంతో నిండిన పొలాలను, అలాగే పార్కులు మరియు ఆట స్థలాలతో కూడిన అందమైన నగరాన్ని చూపించాడు. సందర్శనకు వచ్చిన సేనాధిపతులు, అక్కడి ప్రజలు అన్ని జంతువులను స్నేహితులుగా భావిస్తున్నారని, వాటిని ఎన్నడూ భయపెట్టడం గానీ, తరుమడం గానీ చేయరని గమనించారు. చివరగా, సేనాధిపతి జోధ్‌పూర్ తాను మొట్టమొదట పువ్వులను చూసిన ప్రదేశానికి వారిని తీసుకువెళ్ళాడు.

మైళ్ల దూరం వరకు పొలాలన్నీ లక్షలాది రంగుల దుప్పటితో కప్పబడినట్లుగా కనిపించాయి. ఆ ముగ్గురు సేనాధిపతులు పువ్వులకు ఎలాంటి నష్టం జరగకుండా జాగ్రత్తగా కూర్చుని, ఒకరినొకరు చూసి నవ్వుకున్నారు. "ఇది ఒక అద్భుతమైన ఆలోచన," అని జనరల్ కస్టర్డ్ అన్నారు. "మీరు మీ దేశాన్ని ప్రపంచంలోనే అత్యంత అందమైన దేశంగా మార్చారు."

"మరియు మీ ప్రజలే నిస్సందేహంగా అత్యంత సంతోషంగా ఉన్నారు," అని జనరల్ నికోలాయ్ మార్కోవిచ్ అన్నారు. మరియు వారందరూ కలిసి, "జనరల్ జోధ్‌పూర్, మీరు ప్రపంచం మొత్తంలో అత్యంత ప్రసిద్ధ జనరల్" అని అన్నారు.

మరియు ప్రపంచంలోనే అత్యంత ప్రసిద్ధుడైన ఆ జనరల్
పువ్వుల మధ్య పడుకుని సూర్యుడి వైపు చూసి నవ్వాడు.

ప్రచురణకర్మాట

జానెట్ చార్టర్స్ (ప్రస్తుతం అబిస్) 1938లో, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానికి ముందు ఇంగ్లాండ్‌లో జన్మించారు. ప్రచ్ఛన్న యుద్ధం మరియు అణ్వాయుధ పోటీ సృష్టించిన అనిశ్చిత వాతావరణంలో పెరిగిన జానెట్, శాంతి ఎంత పెళుసైనదో అనే తీవ్రమైన అవగాహనను పెంపొందించుకున్నారు.

మైఖేల్ ఫోర్‌మన్ కూడా 1938లో ఇంగ్లాండ్‌లోనే జన్మించాడు. యుద్ధం లేని ప్రపంచం అంటే ఏమిటో తెలియని అతను, అది సాధారణమేనని భావించాడు. ఒక భయంకరమైన రాత్రి, మూడేళ్ల మైఖేల్ గాఢ నిద్రలో ఉండగా, ఒక బాంబు అతని పడకగది పైకప్పును చీల్చుకుంటూ దూసుకొచ్చింది—ఇదే అతని మొదటి జ్ఞాపకం. ఆ బాంబు అతనికి కొన్ని అంగుళాల దూరంలో తగిలి, నేలపై పడి, గోడకు తగిలి, ఆ తర్వాత పొయ్యిలో పడి, పొగగొట్టం పైకి పేలింది. యుద్ధం ముగిసినప్పుడు, మైఖేల్ శాంతియుత ప్రపంచం కోసం ఎదురుచూశాడు, కానీ దురదృష్టవశాత్తు అతని కౌమారదశ అణుయుద్ధ భయం కింద గడిచింది.

తమ మొదటి పుస్తకమైన 'ది జనరల్'ను రాసేటప్పుడు, జానెట్ మరియు మైఖేల్ ప్రపంచం పట్ల సానుభూతి దృక్పథాన్ని ప్రోత్సహించే ఒక సరదా, ఉత్సాహభరితమైన కథను అందించాలని కోరుకున్నారు. ఇప్పుడు, దాదాపు యాభై సంవత్సరాల తర్వాత, ఈ పుస్తకం మరింత సందర్భోచితంగా అనిపిస్తుంది, ఎందుకంటే కథలో సూచించిన శాంతి ఆవశ్యకత మాత్రమే కాకుండా, పర్యావరణానికి ఉన్న ముప్పు కూడా ఇప్పుడు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

జానెట్ చార్టర్స్

(ప్రస్తుతం అబిస్) ఇంగ్లాండ్‌లోని సెయింట్ మార్టిన్స్ స్కూల్ ఆఫ్ ఆర్ట్‌లో చదువుకుంది, అక్కడ ఆమె తోటి విద్యార్థి మైఖేల్ ఫోర్‌మన్‌ను కలిసింది. జానెట్ ప్రస్తుతం లండన్‌లో రెండు అందమైన పిల్లులు మరియు కాస్త అస్తవ్యస్తంగా ఉన్న తోటతో నివసిస్తోంది. ఆమె చిత్రలేఖనాన్ని కొనసాగిస్తూ, తన చిత్రాలను క్రమం తప్పకుండా ప్రదర్శిస్తోంది.

మైఖేల్ ఫోర్మాన్

పదిహేనేళ్ల వయసులో పూర్తిస్థాయి కళా విద్యార్థిగా మారాడు. తన సొంత బహుమతి గెలుచుకున్న చిత్ర పుస్తకాలను రూపొందించడమే కాకుండా, మైఖేల్ చార్లెస్ డికెన్స్, ఆస్కార్ వైల్డ్, మరియు షేక్స్పియర్ వంటి అనేక ప్రసిద్ధ రచయితల రచనలకు కూడా చిత్రాలు గీశాడు.

ఒకప్పుడు గర్విష్ఠియైన ఒక సేనాధిపతి గుర్రం మీదనుంచి పడిపోయాడు.
తన చుట్టూ ఉన్న నేల మీదున్న అందాన్ని కనుగొన్నాడు. ఆ రోజు నుండి, అతను ప్రపంచాన్ని శాంతి, సౌందర్యంతో నిండిన ప్రదేశంగా మార్చాలని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

దాదాపు యాభై సంవత్సరాల క్రితం, ప్రచ్ఛన్న యుద్ధం ఉధృతంగా ఉన్న సమయంలో, ఒక యువ జంట పిల్లల కోసం ఒక కొత్త రకమైన పుస్తకాన్ని రూపొందించారు. అది యుద్ధంలోని అవివేకాన్ని, పర్యావరణానికి ఉన్న ముప్పును ఎత్తి చూపింది. జాన్ ఎఫ్. కెన్నెడీ అప్పుడే వైట్ హౌస్‌లోకి అడుగుపెట్టారు, మరియు అదే ఆగస్టులో బరాక్ ఒబామా జన్మించనున్నారు.

దశాబ్దాల తర్వాత కూడా ఇది తాజాగా, సందర్భోచితంగా ఉంది—ఇది మన కాలానికి సరిగ్గా సరిపోయే పుస్తకం.